ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ច្បាប់

ស្តីពី

ការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅ

របស់សាលាជម្រះក្តីនៃរដ្ឋកម្ពុជា

ជំពូកទី ១

បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា ១.-

សាលាជម្រះក្តីនៃរដ្ឋកម្ពុជាមាន :

- តុលាការខេត្ត-ក្រុង
- តុលាការយោធា
- សាលាឧទ្ធរណ៍
- តុលាការកំពូល

មាត្រា ២.-

តុលាការខេត្ត-ក្រុង និងតុលាការយោធា ជាសាលាជម្រះក្តីជាន់ទាប ។

តុលាការខេត្ត-ក្រុង ដែលត្រូវតាំងនៅខេត្ត-ក្រុង មានសមត្ថកិច្ចលាតសន្ធឹងលើដែនដីនៃខេត្ត-ក្រុងទាំងនោះ ។

តុលាការយោធា ដែលត្រូវតាំងនៅក្រុងភ្នំពេញ មានសមត្ថកិច្ចលាតសន្ធឹងលើដែនដីនៃរដ្ឋកម្ពុជាទាំងមូល ។

មាត្រា ៣.-

សាលាឧទ្ធរណ៍ និងតុលាការកំពូលដែលជាសាលាជម្រះក្តីជាន់ខ្ពស់ ត្រូវតាំងនៅក្រុងភ្នំពេញ ។

សាលាឧទ្ធរណ៍ និងតុលាការកំពូល មានសមត្ថកិច្ចលាតសន្ធឹងលើដែនដីនៃរដ្ឋកម្ពុជាទាំងមូល ។

មាត្រា ៤.-

សាលាជម្រះក្តីគ្រប់ជាន់ថ្នាក់ ត្រូវជំនុំជម្រះដោយផ្អែកលើច្បាប់ជាធរមាន និងផ្អែកលើច្បាប់ និងបទបញ្ញត្តិទាំងឡាយដែលក្រុមប្រឹក្សាជាតិជាន់ខ្ពស់បានអនុម័ត ។

ក្នុងរឿងរដ្ឋប្បវេណី បើច្បាប់ ចែងមិនបានច្បាស់ ឬច្បាប់មិនបានចែង ត្រូវជំនុំជម្រះដោយផ្អែកទៅតាមទំនៀមទំលាប់ ប្រពៃណី វិចារណញ្ញាណ ឬសមធម៌ ។

Downloaded from http://www.khmerlaws.com

មាត្រា ៥.-

នៅអមសាលាជំរះក្ដីជាន់ទាបនីមួយៗ ត្រូវមានអយ្យការ និងនៅអមសាលាជំរះក្ដីជាន់ខ្ពស់នីមួយៗ ត្រូវមានមហាអយ្យការ ។

ក្នុងរឿងព្រហ្មទណ្ឌ ក្រុមអយ្យការជាម្ចាស់នៃបណ្ដឹងអាជ្ញា និងធ្វើសេចក្ដីសន្និដ្ឋានទោសដោយតាំងខ្លួនជាគូក្ដីដើមជាដរាប ។

ក្នុងរឿងរដ្ឋប្បវេណី និងរឿងក្ដីផ្សេងៗទៀត ក្រុមអយ្យការជាគូក្ដីរណប គឺគ្រាន់តែជាអ្នកឱ្យយោបល់ បើយល់ឃើញថាជាការគួរ ។ ប៉ុន្តែក្នុងរឿងខ្លះដែលទាក់ទងរបៀបរៀបរយសាធារណៈ ក្រុមអយ្យការត្រូវតាំងខ្លួនជាគូក្ដីដើម ។

ជំពូកទី២

តុលាការខេត្ត-ក្រុង

មាត្រា ៦.-

តុលាការខេត្ត-ក្រុងមានសមត្ថកិច្ចជំនុំជំរះបើកផ្លូវឧទ្ធរណ៍នូវរឿងព្រហ្មទណ្ឌ រឿងរដ្ឋប្បវេណី រឿងពាណិជ្ជកម្ម វិវាទរដ្ឋបាល និងវិវាទការងារ ។

តុលាការខេត្ត-ក្រុងជំនុំជំរះក្ដីមានចៅក្រមម្នាក់ និងត្រូវបំពេញដោយរដ្ឋអាជ្ញា ឬរដ្ឋអាជ្ញារងម្នាក់ និងក្រឡាបញ្ជីម្នាក់ ។

មាត្រា ៧.-

សាលក្រមសំរេចសេចក្ដីចំពោះមុខ បើកឱ្យប្ដឹងឧទ្ធរណ៍ក្នុងរយៈពេលពីរខែ គិតពីថ្ងៃកាត់សេចក្ដី ។

សាលក្រមកំបាំងមុខ បើកឱ្យប្ដឹងទាស់ក្នុងរយៈពេល ១៥ថ្ងៃ គិតពីថ្ងៃទទួលដំណឹង ។ បើផុតកំណត់ប្ដឹងជំទាស់ អាចប្ដឹងឧទ្ធរណ៍បានក្នុងរយៈពេលពីរខែ គិតពីថ្ងៃផុតកំណត់ប្ដឹងជំទាស់ ។

មាត្រា ៨.-

បណ្ដឹងឧទ្ធរណ៍ មានអនុភាពផ្អាកជាបណ្ដោះអាសន្ននូវការអនុវត្តសាលក្រម ។

បណ្ដឹងឧទ្ធរណ៍ដែលទាក់ទងដល់សេចក្ដីសំរេចរបស់តុលាការ របស់ចៅក្រម ឬរបស់រដ្ឋអាជ្ញា ពុំមានអនុភាពផ្អាកសេចក្ដីសំរេចទាំងនោះទេ លើកលែងតែបណ្ដឹងឧទ្ធរណ៍ធ្វើឡើងដោយរដ្ឋអាជ្ញា ក្នុងរឿងឃុំខ្លួន ឬ ដោះលែងឱ្យនៅក្រៅឃុំជាបណ្ដោះអាសន្ន ។

បណ្ដឹងឧទ្ធរណ៍ត្រូវធ្វើនៅសាលាជំរះក្ដីដែលបានចេញសាលក្រមនោះ ។

អ្នកដែលមានសិទ្ធិប្ដឹងឧទ្ធរណ៍ ឬប្ដឹងជំទាស់ គឺ រដ្ឋអាជ្ញា ឬជនទាំងឡាយដែលមានប្រយោជន៍ក្នុងរឿងក្ដី រួមមានគូក្ដី ដើមបណ្ដឹងរដ្ឋប្បវេណី អ្នកទទួលខុសត្រូវខាងបទរដ្ឋប្បវេណី ជនជាប់ទោស មេធាវី ឬ អ្នកការពារក្ដី ។

ក្រៅពីរឿងព្រហ្មទណ្ឌ បើរដ្ឋអាជ្ញាតាំងខ្លួនជាគូក្ដីដើម ទើបមានសិទ្ធិប្ដឹងឧទ្ធរណ៍បាន ។

Downloaded from http://www.khmerlaws.com

ជំពូកទី៣

តុលាការយោធា

មាត្រា ៩.-

តុលាការយោធាមានសមត្ថកិច្ចជំនុំជំរះ បើកផ្លូវឧទ្ធរណ៍នូវបទល្មើសយោធា ។

បទល្មើសយោធា គឺជាបទល្មើសដែលប្រព្រឹត្តដោយយោធិននៅក្នុងជួរកងទ័ព ហើយដែលពាក់ព័ន្ធទៅនឹងវិន័យកងទ័ព ឬប៉ះពាល់ដល់ទ្រព្យសម្បត្តិរបស់កងកម្លាំងប្រដាប់អាវុធ ។

ក្នុងករណីយោធិនប្រព្រឹត្តបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌសាមញ្ញ ត្រូវតុលាការខេត្ត-ក្រុងជំនុំជំរះ ។

នីតិវិធីរបស់តុលាការយោធា ដូចគ្នានឹងនីតិវិធីរបស់តុលាការខេត្ត-ក្រុងដែរ ។

ជំពូកទី៤

សាលាឧទ្ធរណ៍

មាត្រា ១០.-

សាលាឧទ្ធរណ៍មានសមត្ថកិច្ចជំនុំជំរះលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ អំពីសាលក្រមរបស់តុលាការខេត្ត-ក្រុង និងតុលាការ-យោធា ដោយបើកផ្លូវអោយប្តឹងសារទុក្ខ ។

មាត្រា ១១.-

សមាសភាពជំនុំជំរះក្តីនៃសាលាឧទ្ធរណ៍ ត្រូវមានចៅក្រម ៣ នាក់ ដែលម្នាក់ធ្វើជាប្រធាន ។ សមាសភាពនៃសាលាជំរះក្តីនេះ ត្រូវបំពេញដោយអគ្គរដ្ឋអាជ្ញា ឬអគ្គរដ្ឋអាជ្ញារង ឬរដ្ឋអាជ្ញាម្នាក់នៃមហាអយ្យការ និងក្រឡាបញ្ជីម្នាក់ ។

ក្នុងករណីជំនុំជំរះជាថ្មីឡើងវិញ សមាសភាពជំនុំជំរះក្តីនេះ ត្រូវមានចៅក្រម ៣ នាក់ ដែលម្នាក់ធ្វើជាប្រធាន ហើយសុទ្ធតែជាចៅក្រមដែលមិនបានចូលរួមជំនុំជំរះលើកមុន ។

មាត្រា ១២.-

សាលដីកាសាលាឧទ្ធរណ៍សំរេចសេចក្តីចំពោះមុខ អាចប្តឹងសាទុក្ខបានក្នុងរយៈពេល ២ ខែ គិតពីថ្ងៃកាត់សេចក្តី ។

សាលដីកាកំបាំងមុខ អាចប្តឹងជំទាស់បានក្នុងរយៈពេល ១៥ ថ្ងៃ គិតពីថ្ងៃទទួលដំណឹង ។ បើផុតកំណត់ប្តឹងជំទាស់ អាចប្តឹងសាទុក្ខបានក្នុងរយៈពេល ២ ខែ គិតពីថ្ងៃផុតកំណត់ប្តឹងជំទាស់ ។

មាត្រា ១៣.-

បណ្តឹងសាទុក្ខ មានអានុភាពផ្អាកជាបណ្តោះអាសន្ន នូវការអនុវត្តសាលដីការបស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ។ ប៉ុន្តែបណ្តឹងសាទុក្ខដែលទាក់ទងដល់ការឃុំខ្លួនជាបណ្តោះអាសន្ន ការដាក់ឱ្យនៅក្រៅឃុំជាបណ្តោះអាសន្ន ការតំកល់រឿងមិន

Downloaded from http://www.khmerlaws.com

ចាត់ការ និងការលើកលែងទោសប្រកាន់ ពុំមានអានុភាពផ្អាកការអនុវត្តសាលដីកាសាលាឧទ្ធរណ៍ឡើយ ។ បណ្តឹងសា-ទុក្ខត្រូវធ្វើនៅសាលាជំរះក្តីដែលបានចេញសាលដីកានោះ ។

អ្នកដែលមានសិទ្ធិប្តឹងសាទុក្ខ និងប្តឹងជំទាស់ គឺអគ្គរដ្ឋអាជ្ញាសាលាឧទ្ធរណ៍ ឬជនដែលមានប្រយោជន៍ក្នុងរឿងទាំងឡាយរួមមាន : គូក្តី ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី អ្នកទទួលខុសត្រូវខាងបទរដ្ឋប្បវេណី ជនជាប់ទោស មេធាវី អ្នកការពារ ។

ជំពូកទី៥

តុលាការកំពូល

មាត្រា ១៤.-

តុលាការកំពូលមានសមត្ថកិច្ចជំនុំជំរះលើបណ្តឹងសាទុក្ខ អំពីសាលដីការបស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ដោយជំនុំជំរះតែលើអង្គច្បាប់ មិនជំនុំជំរះអំពីអង្គហេតុទេ ។

ប៉ុន្តែក្នុងរឿងក្តីដែលមានបណ្តឹងសាទុក្ខជាលើក ទី ២ សាលានេះត្រូវជំនុំជំរះរួមក្រុម ដោយជំនុំជំរះទាំងអង្គហេតុ និងអង្គច្បាប់ ។

មាត្រា ១៥.-

បណ្តឹងសើរើធ្វើបានចំពោះសាលក្រម ឬសាលដីកាស្ថាពរ ហើយដែលមានអំណាចដាច់ខាតហើយ ។

បណ្តឹងសើរើធ្វើបានក្នុងរឿងមជ្ឈិម និងរឿងឧក្រិដ្ឋ ក្នុងករណីមួយចំនួនដែលមានចែងក្នុងច្បាប់ ។

បណ្តឹងសើរើមិនអាចធ្វើបានចំពោះសាលក្រម ឬសាលដីកាដែលសំរេចឱ្យរួចខ្លួននោះទេ ។

អ្នកដែលអាចប្តឹងសើរើបានគឺ :

- រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងយុត្តិធម៌
- ជនជាប់ទោស ឬតំណាងស្របច្បាប់របស់ជនជាប់ទោស ក្នុងករណីដែលជននេះគ្មានសមត្ថភាព ។
- សហព័ទ្ធ ឪពុក ម្តាយ កូនរបស់ជនជាប់ទោស និយាយរួមគឺជនដែលមានប្រយោជន៍ខាងផ្នែកសំភារៈ ឬខាងផ្លូវចិត្ត បើជនជាប់ទោសនោះស្លាប់ ឬបាត់ខ្លួន ។

មាត្រា ១៦.-

សមាសភាពជំនុំជំរះក្តីរបស់តុលាការកំពូលមានចៅក្រម ៥ នាក់ ដែលម្នាក់ធ្វើជាប្រធាន ។ ក្នុងករណីជំនុំជំរះរួមក្រុម សមាសភាពជំនុំជំរះក្តីនៃតុលាការនេះ ត្រូវមានចៅក្រម ៩ នាក់ ដែលម្នាក់ធ្វើជាប្រធាន ។ សមាសភាពនៃសាលាជំរះក្តីនេះ ត្រូវបំពេញដោយអគ្គរដ្ឋអាជ្ញា ឬអគ្គរដ្ឋអាជ្ញារង ឬរដ្ឋអាជ្ញាម្នាក់ និងក្រឡាបញ្ជីម្នាក់ ។

Downloaded from http://www.khmerlaws.com

ជំពូកទី៦
ការតែងតាំង

មាត្រា ១៧.-

តុលាការខេត្ត-ក្រុង ត្រូវមានប្រធាន អនុប្រធាន និងចៅក្រម ដែលត្រូវបានតែងតាំងឱ្យបំពេញមុខងារ ផ្លាស់ប្ដូរ តម្លើងឋានន្តរស័ក្តិ ឬហូតងារដោយក្រឹត្យ តាមសំណើរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងយុត្តិធម៌ ។

អយ្យការអមតុលាការខេត្ត-ក្រុង មានរដ្ឋអាជ្ញា រដ្ឋអាជ្ញារង ដែលត្រូវបានតែងតាំងឱ្យបំពេញមុខងារ ផ្លាស់ប្ដូរ តម្លើងឋានន្តរស័ក្តិ ឬហូតងារដោយក្រឹត្យ តាមសំណើរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងយុត្តិធម៌ ។

មាត្រា ១៨.-

ប្រធានតុលាការ និងរដ្ឋអាជ្ញាអមតុលាការខេត្ត-ក្រុង មានឋានៈស្មើនឹងអនុប្រធានគណៈកម្មាធិការខេត្ត-ក្រុង ។

អនុប្រធានតុលាការ និងរដ្ឋអាជ្ញារងអមតុលាការខេត្ត-ក្រុង មានឋានៈស្មើនឹងសមាជិកអចិន្ត្រៃយ៍នៃគណៈកម្មាធិការខេត្ត-ក្រុង ។

ចៅក្រមតុលាការខេត្ត-ក្រុង មានឋានៈស្មើនឹងប្រធានមន្ទីរខេត្ត-ក្រុង ។

មាត្រា ១៩.-

សាលាឧទ្ធរណ៍មានប្រធានម្នាក់ អនុប្រធាន និងចៅក្រមដែលត្រូវបានតែងតាំង មុខងារ ផ្លាស់ប្ដូរ តម្លើងឋានន្តរស័ក្តិ ឬហូតងារដោយក្រឹត្យ តាមសំណើរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងយុត្តិធម៌ ។

មហាអយ្យការអមសាលាឧទ្ធរណ៍ មានអគ្គរដ្ឋអាជ្ញាម្នាក់ អគ្គរដ្ឋអាជ្ញារង និងរដ្ឋអាជ្ញាដែលត្រូវបានតែងតាំងឱ្យបំពេញមុខងារ ផ្លាស់ប្ដូរ តម្លើងឋានន្តរស័ក្តិ ឬហូតងារដោយក្រឹត្យតាមសំណើរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងយុត្តិធម៌ ។

មាត្រា ២០.-

ប្រធានសាលាឧទ្ធរណ៍ និងអគ្គរដ្ឋអាជ្ញាអមសាលាឧទ្ធរណ៍មានឋានៈស្មើនឹងរដ្ឋមន្ត្រី ។

អនុប្រធានសាលាឧទ្ធរណ៍ និងអគ្គរដ្ឋអាជ្ញារងអមសាលាឧទ្ធរណ៍ មានឋានៈស្មើនឹងអនុរដ្ឋមន្ត្រី ។

ចៅក្រមនៃសាលាឧទ្ធរណ៍ និងរដ្ឋអាជ្ញាអមសាលាឧទ្ធរណ៍ មានឋានៈស្មើនឹងប្រធានតុលាការ ខេត្ត-ក្រុង ។

មាត្រា ២១.-

តុលាការកំពូលមានប្រធាន អនុប្រធាន និងចៅក្រម ។

មហាអយ្យការអមតុលាការកំពូល មានអគ្គរដ្ឋអាជ្ញា អគ្គរដ្ឋអាជ្ញារង និងរដ្ឋអាជ្ញា ។ អនុប្រធាន ចៅក្រម នៃតុលាការកំពូល និងអគ្គរដ្ឋអាជ្ញារង រដ្ឋអាជ្ញាអមតុលាការកំពូលត្រូវបានតែងតាំងឱ្យបំពេញ មុខងារ ផ្លាស់ប្ដូរ តម្លើងឋានន្តរស័ក្តិ ឬហូតងារដោយក្រឹត្យ តាមសំណើរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងយុត្តិធម៌ ក្រោយពីបានយោបល់ពីប្រធានតុលាការកំពូល និង អគ្គរដ្ឋអាជ្ញា ។

Downloaded from http://www.khmerlaws.com

ប្រធានតុលាការកំពូល និងអគ្គរដ្ឋអាជ្ញាអមតុលាការកំពូល ត្រូវបានតែងតាំង ផ្លាស់ប្តូរ ហូតងារ ដោយក្រឹត្យ តាមការបោះឆ្នោតជ្រើសរើសរបស់រដ្ឋសភាក្នុងចំណោមចៅក្រម ៣ នាក់ ដែលសហសេវិករបស់ខ្លួនបានបោះឆ្នោតជ្រើសរើស ។

មាត្រា ២២.-

ប្រធានតុលាការកំពូល និងអគ្គរដ្ឋអាជ្ញាអមតុលាការកំពូល មានឋានៈស្មើនឹងអនុប្រធានក្រុមប្រឹក្សារដ្ឋមន្ត្រី ។

អនុប្រធានតុលាការកំពូល និងអគ្គរដ្ឋអាជ្ញារងអមតុលាការកំពូល មានឋានៈស្មើនឹងរដ្ឋមន្ត្រី ។

ចៅក្រមនៃតុលាការកំពូល និងរដ្ឋអាជ្ញាអមតុលាការកំពូលមានឋានៈស្មើនឹងចៅក្រម និងរដ្ឋអាជ្ញាអមសាលាឧទ្ធរណ៍ដែរ ។

មាត្រា ២៣.-

ក្រឡាបញ្ជីនៃសាលាជំរះក្តីនៃរដ្ឋកម្ពុជា ត្រូវតែងតាំង ផ្លាស់ប្តូរ ហូតងារ តម្លើងថ្នាក់ដោយរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងយុត្តិធម៌ និងមានឋានៈស្មើនឹងប្រធានការិយាល័យ ។

ជំពូកទី៧

អន្តរបញ្ញត្តិ

មាត្រា ២៤.-

ច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌអន្តរកាល ជាពិសេសនីតិវិធីឧទ្ធរណ៍ត្រូវអនុវត្ត ៤៥ ថ្ងៃ ក្រោយពីក្រុមប្រឹក្សាជាតិជាន់ខ្ពស់បានអនុម័ត ដូចនេះសំណុំរឿងទាំងអស់ ទាំងរឿងព្រហ្មទណ្ឌ រឿងរដ្ឋប្បវេណី និងរឿងយោធា ដែលតុលាការកំពូលកំពុងពិនិត្យ ទោះពិនិត្យជាលើកទី១ក្តី ឬពិនិត្យជាលើកទី២ក្តី ត្រូវបញ្ជូនទៅសាលាឧទ្ធរណ៍ ដើម្បីជំនុំជំរះ ។

គ្រប់សំណុំរឿងទាំងអស់ដែលបដិសេធដោយតុលាការកំពូល ហើយតុលាការកំពូលបានបញ្ជូនទៅតុលាការខេត្ត – ក្រុង ឬតុលាការយោធាជំនុំជំរះសាឡើងវិញ ប៉ុន្តែតុលាកាទាំងនោះពុំទាន់បានជំនុំជំរះនៅឡើយ ក៏ត្រូវបញ្ជូនទៅសាលា-ឧទ្ធរណ៍ ដើម្បីជំនុំជំរះដែរ ។

គ្រប់សេចក្តីសំរេចដែលបានធ្វើឡើងដោយតុលាការខេត្ត-ក្រុង តុលាការយោធា ឬដោយសភានៃតុលាការកំពូល ហើយសេចក្តីសំរេចនោះត្រូវបានគូក្តី អ្នកការពារ ឬរដ្ឋអាជ្ញាប្តឹងតវ៉ាក្នុងរយៈពេលដោយអនុវត្តតាម មាត្រា ៤ និង ៧៤ នៃច្បាប់ ព្រហ្មទណ្ឌអន្តរកាល នោះត្រូវបញ្ជូនទៅសាលាឧទ្ធរណ៍ ដើម្បីជំនុំជំរះ ។

គ្រប់សំណុំរឿងទាំងអស់ ទាំងរឿងព្រហ្មទណ្ឌ ទាំងរឿងរដ្ឋប្បវេណី ទាំងរឿងយោធា ដែលតុលាការកំពូលបានទទួល និងបានចុះបញ្ជីហើយ តែក្រុមប្រឹក្សាចៅក្រមមិនទាន់បានពិនិត្យ ឬបានពិនិត្យរួចហើយ ប៉ុន្តែសភានៃតុលាការកំពូលមិនទាន់បានជំនុំជំរះនៅឡើយ ត្រូវបញ្ជូនសំណុំរឿងទាំងនោះទៅតុលាការខេត្ត-ក្រុង ឬតុលាការយោធា ដើម្បីជំនុំជំរះ ។

ជំពូកទី៨

Downloaded from http://www.khmerlaws.com

អវសានបញ្ញត្តិ

មាត្រា ២៥.-

បទបញ្ញត្តិទាំងឡាយដែលផ្ទុយនឹងច្បាប់នេះ ត្រូវទុកជានិរាករណ៍ ។

មាត្រា ២៦.-

ច្បាប់នេះត្រូវបានប្រកាសជាការប្រញាប់ ។

ច្បាប់នេះត្រូវបានរដ្ឋសភានៃរដ្ឋកម្ពុជាអនុម័តនៅថ្ងៃទី ២៨ ខែ មករា ឆ្នាំ ១៩៩៣ នាសម័យប្រជុំលើកទី ២៤ នីតិកាលទី១ ។

ធ្វើនៅភ្នំពេញ.ថ្ងៃទី ២៩ ខែ មករា ១៩៩៣

ជ.រដ្ឋសភា

ប្រធាន

ហត្ថលេខា និងត្រា : ជាស៊ីម

បានចម្លងត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ដើម

ភ្នំពេញ.ថ្ងៃទី ០៨ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ ១៩៩៣

អគ្គលេខាធិការក្រុមប្រឹក្សារដ្ឋ

ហត្ថលេខា និងត្រា : ចាន់ វ៉ែន

Downloaded from http://www.khmerlaws.com